

Soms wordt er een heel varken boven het vuur aan het spit gehangen. Het spit wordt door een kok rustig rondgedraaid om het varken rondom te grillen. Zodra bepaalde delen gaar zijn, worden die eraf gesneden. Om daarna heerlijk op een broodje te worden opgegeten.

Bij andere vuren wordt gedanst en gezongen. Vrolijke liederen maar soms ook akelig klinkende liederen, die een rilling over je rug laten lopen.

Daar komt nog bij dat er deze avond een stevige wind waait, die door de takken van de bomen huult. In de lucht vliegen de wolken snel voorbij. Tussen de wolken door wordt met enige regelmaat een niet direct

bekend hemellichaam zichtbaar. Met zijn felle sterrenlicht lijkt het op de Avondster. Maar het vreemde is dat deze ster veel groter is maar weer een stuk kleiner dan de maan. Deze ster is niet gewoon een ronde, heldere bol. In tegenstelling tot de maan lijkt het alsof er achter deze ster een fel licht is aangestoken. Hierdoor is er aan de buitenkant van deze planeet een lichtkring zichtbaar. De kleur is daarvan is niet geel maar eerder oranje-rood.

Al met al hangt er die avond een griezelige sfeer in het park rond het kasteel.

De heksen hebben het juist daarom extra naar hun zin. Ze wijzen enthousiast naar de vreemd uitziende ster, die mogelijk een bepaald voor-teken is. Maar van wat?

De liederen van de heksen die om het vuur dansen worden heftiger. Zij zwepen de omstanders op met hen mee te doen. Op het moment dat het lijkt of de hele omgeving danst en meegolft, stapt een grote zwarte heks uit de kring. Ze gaat bij het vuur staan. Haar armen zwiepen door de lucht en volgen het ritme van de dans. Hierdoor wordt het ritme verder opgezwreept. De grote zwarte schoenen aan de voeten van deze heks maken op de grond steeds sneller stampende bewegingen.

In het licht van het vuur valt haar grote neus op. Die wordt ontsierd door een wrat met daar bovenop een paar stugge haren. Het gezicht van deze heks ziet er met haar spitse kin en strakke mond angstaanjagend uit. Daarbij heeft ze een zwarte puntmuts op, die op de maat van het gezang heen en weer zwaait. Maar die wonderlijk genoeg niet van haar hoofd valt. Haar zwarte jas golft heen en weer en laat daaronder haar grote stampende voeten zien.

Op haar teken houdt het gezang op en zakt iedereen langzaam op zijn hurken. Op de grote heks die de leiding heeft na. Als in een bezwering zwaait ze met haar handen over de heksenkring. In de stilte komen haar handen boven het vuur. Dan klinkt haar schorre stem: "Raster abbonedum. Lectorum solutem fabricitas."

Haar handen schieten nu omhoog, terwijl ze roept: "Verschijn Tormentil."

Op dat moment klinkt er in de takken van de boom naast het vuur een flink gekraak. Alsof er iemand uit de boom valt. Uit die val in het duister maakt zich een zwarte bal vrij die zich boven het vuur ontplooit tot een bijzondere heks. Ze ziet er niet angstaanjagend maar eerder lief uit met haar blozende wangen, guetige gezicht en mooi donkerrood haar. Geen lange neus met een wrat, maar een klein mopsneusje. Met op haar hoofd een klein lief lichtrood hoedje met een paar bloemetjes. Haar jas is van dezelfde kleur als haar hoedje. Evenals haar schoenen die eerder op dansschoentjes

lijken dan op de grote zwarte schoenen van de meeste heksen.

Als iedereen wat bekomen is van haar verschijning, klinkt haar rauwe stem door de tuin: "Tormentil is hier."

Die rauwe stem past op geen enkele wijze bij haar mooie, liefelijke verschijning.

Tormentil blijft in de lucht boven het vuur hangen. De vlammen van het vuur likken aan haar jas en schoentjes, maar ze lijken haar geen enkele pijn te doen.

"Tormentil is hier."

"Tormentil is hier!"

"Tormentil is hier!!!" golft het door de groep heksen om het vuur.

"Ja, Tormentil is hier," klinkt opnieuw haar rauwe stem, terwijl ze een sierlijke buiging voor de aanwezige heksenkring maakt.

"Valt hier nog wat te verstieren?" roept ze dan hard.

"Verstieren?" vragen een paar heksen zich hard op af. Verwonderd knipperen ze met hun ogen.

"Ja, verstieren," antwoordt Tormentil. "Jullie weten wel, zoals een stier doet als je hem in een kast met serviesgoed stopt. Er blijft geen theekopje of theepot heel! Het wordt een grote bende! Verstieren dus!"